

Namens familie en Zusters dank voor
uw aanwezigheid en gebed.

www.wittezusters.nl

In dankbare herinnering aan

Hermine Derksen

☆ Tubbergen, 26 april 1920

Professie 8 mei 1943

† Vught, 19 juni 2017

Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika

Hermien was een echte Tukkerse, geboren in Twente, en met een nuchterheid en praktische inslag, die in haar leven uiterst waardevol bleek. Geboren in een gelovig gezin met een zus en vier broers, en met ouders die een winkel hadden, kreeg ze dit van huis uit mee. Ze had een goed gevoel voor naaivaardigheden en techniek, maar was ook dol op zingen en bidden. Met haar dienende vaardigheden heeft ze in de missie veel betekend. Ze kon hier al haar kwaliteiten ten volle in kwijt, tot plezier van haar medezusters.

Haar intrede bij de Witte Zusters was vlak voor de oorlog. Geïnspireerd door missieverhalen, zag ze haar bestemming in Afrika.

Ze was nog geen twintig jaar oud toen ze bij Sancta Monica in Esch aanklopte, samen met haar vader. In 1943 deed ze haar eerste professie en haar eeuwige professie deed ze, zoals zovelen, drie jaar later in het moederhuis in Algiers.

De postulantopleiding was destijds in Maarn en daar assisteerde Hermien op strenge doch menselijke wijze de postulantenmoeder, ook al was ze vaak ziek. Na diverse scholingen en werkzaamheden in Nederland, Frankrijk en Engeland, vertrok ze dan eindelijk in '57 naar Tanzania. Met haar twee rechterhanden kon ze uiterst nuttig werk doen op de diverse missieposten van Mabombo, Kashozi, Kagondo en Kipalapala: daken timmeren, sanitair aanleggen, waterputten slaan etc. Uiteraard stuurde zij de werklui aan, maar was ze ook niet te beroerd om zelf het gereedschap ter hand te nemen.

Na ruim dertig jaar in de missie werd het tijd om terug te keren naar Nederland. Hier heeft ze zich nog zeer verdienstelijk gemaakt als chauffeur en klusjesvrouw, totdat haar krachten afnamen. Sinds 1995 woonde Hermien op Molenweide, waarvan de laatste jaren op de pg-afdeling. Lichamelijke en mentale ongemakken bleven haar niet bespaard. Maar ze bleef haar nuchtere zelf, eerlijk en rechtstreeks, genietend van gezelligheid en gebak, maar wars van opgeklapt gedoe, en met een groot vertrouwen in de Heer. Lieve Hermien, eeuwige vrede wensen wij jou toe.